

NCHEN MET JORIS LINSSSEN

Lezeres Nelliene Sint-Nieklaas (34) bewondert Joris Linssen (48) om de manier waarop hij met mensen in gesprek gaat. Dat wilde ze zelf weleens ervaren.

“Onmogelijke liefdes... dat zijn de mooiste”

De voorjaarszon hangt stralend boven Utrecht, de gele narcissen knallen uit het groene bermgras en op het terras van het gezellige lunchtentje *Koffie & Ik* stropen hier en daar mensen hun broekspijpen nog wat hoger op. Lezeres Nelliene is een beetje zenuwachtig voor de ontmoeting met Joris, “maar dat komt vast goed”, zegt ze vol vertrouwen. Dan staat hij ineens voor haar neus, gekleed in spijkerboek, verweerde cowboylaarzen en een kleurig hawaiïhemd met bloemen en gitaren. Ze schudden elkaar de hand en Nelliene zegt dat ze het fijn vindt dat hij tijd heeft voor haar. Joris: “Ik woon hier om de hoek, dus dat komt goed uit. En ik vond het een leuk idee. Het is altijd fijn om te horen dat iemand je bewondert, toch?”

Nelliene moet even wennen, maar al snel is ze met Joris aan het praten alsof ze hem goed kent. Ze hebben een gezamenlijke passie: muziek. Joris speelt al sinds zijn puberjaren in bands en is zanger van de band Caramba, Nelliene zingt al van jongs af aan en was tot voor kort zangeres in een band.

Joris: “Toen ik in mijn studententijd in een grunge- en punkband speelde, was André Hazes echt verboden. Maar stiekem was ik als kleine jongen al fan van zijn muziek. Ik heb ook dertien jaar lang smartlappen gezongen. Dat was allemaal nodig om er uiteindelijk voor uit te komen dat ik graag een kwetsbaar en mooi liedje zing. Nu ben ik daar waar ik als achtjarig jongetje wilde zijn.” Joris neemt een slok van zijn muntthee. “Dit smaakt altijd een beetje naar Marokko. Ben je daar weleens geweest?”

Nelliene: “Nee, ik heb twee kleine kinderen en mijn partner had er al drie, dus we hebben best een groot gezin. Dat reist niet zo makkelijk.”

Joris: “Wat leuk, ik heb ook vijf kinderen! Van wie er maar twee echt van mij zijn. Dus eigenlijk hetzelfde als jij. Mijn vrouw en ik zijn allebei opgegroeid in samengestelde gezinnen en dat vond ik eigenlijk wel prettig. Die scheiding niet natuurlijk, maar wel het opgroeien met andere leeftijdsgenoten. Dat grote gezin, dat vond ik leuk.” Lachend: “Maar om nou eerst van mijn vrouw te gaan scheiden, nee. Dus hebben we pleegkinderen in huis genomen. Eerst een jongen en toen vijf jaar lang een meisje. En ik heb ooit met het programma *Taxi* een jongen ontmoet: Walid, een vluchteling uit Somalië. Voor hem ben ik een vaderfiguur, ik ga naar ouderavonden, zijn diploma-uitreiking en ik geef hem vaderlijke adviezen. Op mijn verjaardag zitten er vijf kinderen aan tafel en dat geeft me een enorm geluksgevoel.”

Nelliene: “Dat herken ik wel. Afgelopen zondag zaten we met z'n allen buiten aan de tuintafel. De oudste had nog twee vrienden mee. Wat gezellig, zo veel kinderen bij elkaar, dacht ik. Ik was zo gelukkig.”

Incasseren

Nelliene en Joris vertellen elkaar over de ontmoeting met hun partner. Alle twee ‘onmogelijke liefdes’.

Joris: “Ah, onmogelijke liefdes zijn de mooiste! Toen ik haar leerde kennen, stelde ik haar voor aan mijn beste vriend. Zij kregen wat met elkaar, maar ik werd langzaam maar zeker ook verliefd op haar. Vreselijk onhandig natuurlijk, helemaal omdat we veel met z'n drieën uitgingen. Ik moest dus wachten tot het uit zou gaan. Dat duurde verrekke lang, ik heb een jaar zitten wachten.”

“Mensen kunnen zó veel aan, dat heb ik wel ervaren tijdens *Hello Goodbye*”

Nelliene: “Jeetje...”

Joris: “Ik heb toen dat hele jaar heel veel slechte liedjes geschreven uit zelfmedelijden. Maar ik genoot ook wel weer van dat zwelgen in het verdriet van die onmogelijke liefde.”

Nelliene: “Ik vond het verschrikkelijk.”

Joris: “Ik vind dit zo'n fijn tentje, ik geef hier tegenwoordig wel vaker interviews. Sowieso vind ik dit een fijn buurtje. Ik zou nooit in het Gooi kunnen wonen aan een oprijlaan achter een groot hek, dat klopt voor mijn gevoel niet. Ik vind het fijn om onder de mensen te zijn. Ik had laatst nog twee Bulgaarse puberjongens in huis die aan een uitwisseling meededen, maar geen gastgezin konden vinden. Ze hadden van tevoren zitten googelen en waren erachter gekomen dat ik tv-presentator ben. Ze verwachtten een heel duur, *posh* huis met een enorme dikke auto. Die Volkswagen van

“HEB JIJ OOK VIJF KINDEREN EN EEN SAMENGESTELD GEZIN? WAT LEUK, IK OOK!”

mij vonden ze echt een afknapper, haha!”

Nelliene: “Je hebt altijd en overal mensen om je heen, ben je nooit ‘mensen moe’?”

Joris: “Eigenlijk niet nee. Neem bijvoorbeeld die Bulgaarse jongens. Ik vind het geweldig om hen een week in huis te hebben en met ze te praten over hun leven in Bulgarije. Ik heb ze meegenomen naar de film, we hebben samen mijn bootje opgeknapt. Toen ik ze op de dag van vertrek uitzwaaide, had ik de tranen in mijn ogen.”

Cadeautjes

De muntthee is op, maar hun gespreksstof nog lang niet. Joris vertelt over zijn vader, van wie hij veel heeft geleerd. “Hij vond mij nogal obstinaat toen ik een jaar of zeven-

tien was en van school afging, waar hij de conrector van was. Als ik iets niet mocht, was ik meteen heel fel. Dan zei hij tegen me: ‘De beste bokkers winnen een wedstrijd niet door alleks maar om zich heen slaan, je moet ook kunnen incasseren.’ Klappen opvangen en doorgaan, dat is mijn motto geworden. Dat heb ik ook op Schiphol tijdens de opnames voor *Hello Goodbye* gezien, mensen kunnen zó veel aan. Zoals die prachtige Burundische oma van wie de helft van haar gezin was uitgemoord en die toch nog in staat was om heel veel liefde te geven. Die kracht onthoud ik veel meer dan de ellende, die er óók was.”

Het is tijd om afscheid te nemen. Nelliene herinnert zich ineens dat ze nog een bierpakket voor hem heeft meegenomen, speciaal bier uit de Hoeksche Waard. “Superlief!”, vindt Joris en dan spurt hij ineens weg. “Ik heb mijn cadeau voor jou uiteraard op de keukentafel laten liggen, zo terug!” Twee minuten later komt hij weer aanlopen met een cd van zijn band, een dvd en stickers. Nog een fotootje en dan is het echt tijd om te gaan. “Stuur me even een Facebookuitnodiging, dan regel ik twee kaartjes voor je!”, roept hij nog naar Nelliene en dan verdwijnt Joris weer om de hoek.

Nelliene achteraf: “Het was zo ontzettend leuk, Joris stelt zich kwetsbaar op en dat maakt een gesprek met hem zo fijn.”

PRESENTATOR EN ZANGER JORIS LINSSSEN

Joris Linssen hield jarenlang miljoenen mensen aan de buis gekluisterd met zijn programma's *Taxi* en *Hello Goodbye*. Tegenwoordig presenteert hij *Joris' Showroom* en *Joris United*. Ook toert hij rond met zijn band Caramba. Vanaf volgend seizoen presenteert Joris samen met Katja Schuurman weer *Hello Goodbye*. www.jorislinssen.nl